

سخنی با اسماعیل بخشی و سپیده قلیان

سالهاسست جنبش کارگری ایران، جهت احقاق حق با نظام سرمایه داری و کارفرمایان مبارزه کرده و خواهد کرد. در این راه هزاران نفر از بهترین افراد خود را از دست داده و باز هم به مبارزه خود علیه نابرابری مستحکم به پیش حرکت کرده و خواهند کرد. اهداف این مبارزه، سرنگونی جامعه نابرابر و طبقاتی موجود است و مستقر کردن جامعه ای که عاری از هر گونه ستم، استثمار و نابرابری باشد.

در این راه کارفرمایان و دولت حامی آنان نیز به اشکال مختلف ما را تهدید، احضار، شکنجه، محاکمه، زندان و در بعضی موارد ما کارگران را اعدام کرده اند. من خودم 19 بار زندان رفتم و ده ها بار مورد ضرب و جرح از سوی ماموران بازداشت کننده قرار گرفته ام؛ دنده هایم شکسته، لگنم شکسته و آخرین بار کلیه هایم را در بازداشتگاه اداره اطلاعات سندنجد به دلیل اینکه داروی های مورد نیازم را قطع کردند، از دست دادم. سالهاسست که مکالمات تلفنی خانوادگی ما و دوستانمان شنود می شود. یعنی ما به این اجحاف حق از سوی مسئولان امنیتی عادت کرده ایم. به این ترتیب وقتی نامه شما ها را دیدیم برای ما تازگی نداشت. اما چیزی که برای ما تازگی داشت این بود که شما ها با هویت حقیقی خود علیه کسانی که شما ها را مورد ضرب و جرح قرار داده اند اعلام جرم کردید و خواستار مناظره با مسئولان آنان شده اید. شما ها از این بابت نگران نباشید که مرجعی در کشور ما وجود ندارد تا به کیفرخواست شماها رسیدگی کند. همین که ما دیگر نمی خواهیم در پشت درهای بسته شکنجه شویم و لام تا کام صحبت نکنیم، خودش یک پیروزی برای طبقه کارگر ایران و جهان است. صحبت های یک عده از مسئولان که خودشان بانی همه مشکلات این جامعه هستند برای ما هیچ ارزشی ندارد و ما در این شرایط حساس در کنار شماها هستیم. پیروز و سربلند باشید عزیزان.

محمود صالحی و نجیبه صالح زاده 97/10/20

برگرفته از فیسبوک
